

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 4393/17

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט י' אלרון

העותרת: רגבים

נגד

המשיבים: 1. שר הבטחון
2. אלוף פיקוד המרכז
3. ראש המנהל האזרחי
4. ראש מועצת הכפר א-סאויה
5. מר עבדאלה מוחמד יוסף סולימן

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

בשם העותרת: עו"ד אברהם סגל; עו"ד יעל סינמון

בשם המשיבים 1-3: עו"ד יעל מורג יקו-אל

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. בעתירה הנוכחית – שהוגשה בשלהי חודש מאי 2017 – מבקשת העותרת להורות למשיבים 1-3 לנמק מדוע לא ינקטו הצעדים הנחוצים "לשם הוצאה ומימוש של צווי הפסקת עבודה והריסה" כלפי מספר מבנים המוקמים בשטח C באזור. לטענתה, מבנים אלה הוקמו תוך השתלטות על אדמות, ויוצרים סיכון ביטחוני לנוסעים בציר התנועה הראשי הסמוך – כך שאי אכיפת דיני התכנון והבנייה כלפיהם מהווה התנערות בלתי סבירה של משיבים 1-3 מחובתם.

יצוין כי בגרסתה המקורית הופנתה העתירה כלפי משיבים 1-3 וכלפי ראש מועצת הכפר א-סאויה (להלן: ראש הכפר) – אך בשלב מאוחר יותר ביקשה העותרת לצרף את המחזיק במבנים הבלתי חוקיים כמשיב נוסף לעתירה (להלן: המחזיק), ולתת

צו ביניים האוסר עליו להמשיך ולבנות במקום. ביום 2.7.2017 נעתר בית משפט זה (השופט נ' סולברג) לבקשת הצירוף, הורה למחזיק להשיב לבקשה למתן צו ביניים ונתן נגדו צו ארעי – שהפך בהמשך, בהעדר תשובה, ל"צו ביניים".

2. בעקבות הדיון שהתקיים בתיק ביום 4.3.2018, מצאנו כי "ישנם סימני שאלה בדבר הזמנת [ראש הכפר והמחזיק] לדיון", והורינו לעותרת – שהודיעה כי בכוונתה לבקש את תיקון העתירה – להגיש מסמכים "ביחס להזמנת [המחזיק]". העותרת מימשה את כוונתה וביקשה למחוק מן ההליך את ראש הכפר, ולהפנות את הסעדים שהתבקשו כלפיו אל המחזיק. לדבריה, כתבי בי-הדין הרלוונטיים הומצאו לאחרון באמצעות עורך דין המייצג אותו בהליכים התכנוניים העוסקים במבנים מושא העתירה, ובכך די. ביום 18.4.2018 נעתרתי לבקשת התיקון, אך נוכח חוסר הבהירות לגבי זהותו ומעמדו של הגורם אליו בוצעה ההמצאה הוריתי לעותרת להודיע בתוך 45 יום על ביצוע המצאה כדין – ולא, "יהיה מקום לשקול את מחיקת העתירה". העותרת השיבה במהרה, בהודעה שאליה צורף תצהיר כללי, כי העתירה המתוקנת הומצאה למחזיק "בדרך של הדבקה על המבנים". בהעדר פירוט לגבי נסיבות ההדבקה, נדרשה העותרת להבהיר "את המקור הנורמטיבי" שמכוחו פעלה, או להגיש "בקשה מתאימה לרשמי בית המשפט", ונקבע כי אי עמידה במועד שנקבע "תביא לבחינת האפשרות של מחיקת העתירה". ברם, העותרת הסתפקה בהגשת "בקשה" בה ציינה – זאת הפעם, ללא תצהיר תומך – כי "עשתה כל אשר לאל ידה על מנת להמציא את כתב העתירה לידי כנדרש בדין, הן באמצעות המצאה לב"כ המחזיק בהליך התכנוני (העוסק באותו עניין ממש) והן באמצעות ביקור בשטח והמצאת כתב העתירה בדרך של הדבקה על המבנים הבלתי חוקיים". בניגוד להוראה, העותרת לא טרחה להבהיר בהתאם לאיזה הסדר נורמטיבי בוצעה ההמצאה – ולמעשה, די היה בכך כדי להביא למחיקת העתירה, שבחלוף למעלה משנה מאז הגשתה טרם התברר האם הומצאה כדין למחזיק.

3. מכל מקום, דין העתירה להידחות על הסף גם מבלי להידרש לסוגיית ההמצאה. כפי שציינו משיבים 1-3 בתגובותיהם המקדמיות, העתירה הוגשה זמן רב בטרם הגיע לסיומו ההליך המינהלי בנוגע למבנים שבמוקד העתירה – עם דחיית הערר על החלטת ועדת המשנה לפיקוח שלא להעניק להם היתרי בנייה, ביום 18.4.2018. מטבע הדברים, העתירה אינה מתייחסת להחלטה האחרונה ולהשלכותיה – ודי בהעדר תשתית עובדתית עדכנית כדי לדחותה על הסף.

לא למותר לציין כי העותרת לא הציגה עילת התערבות בשיקול דעתם של משיבים 1-3. מן החומר עולה כי הרשויות לא התנערו מחובתן לאכוף את דיני התכנון

והבנייה. אדרבה, כבר ביום 4.9.2016 – חודשים ארוכים עובר להגשת העתירה – הוצאו צווי הריסה סופיים למבנים מושא העתירה. נוכח פרק הזמן הקצר שחלף מאז סיום ההליך המינהלי, מובן שאין להידרש כעת לשאלת ההריסה – וחזקה על משיבים 1-3 כי יפעלו בעניין על פי סדרי העדיפויות הקבועים, ובהתחשב בתמונה העובדתית והנורמטיבית המלאה.

4. העתירה נדחית, ועמה הסעדים הזמניים שניתנו בהליך. בנסיבות העניין, ועל אף התנהלות העותרת במישור ההמצאה, אין צו להוצאות. לשם הזהירות, צו הביניים מיום 8.8.2017 יעמוד על כנו 30 יום נוספים.

ניתן היום, כ"ח בסיון התשע"ח (11.6.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט